

KU ZBAWIENIU

MROKI GRZECHU

POŻĄDANIA I ZŁE NAMIĘTNOŚCI

- Kto swych żądz nie poskramia, podobny jest do jeźdźca, który siedząc na dzikim koniu popuszcza mu cugli, aż ten w szalonym biegu jeźdźca i siebie zabija. **(św. Ambroży z Mediolanu)**
- Pożądanie może być zwyciężone; ale by tego dokonać, trzeba mu się opierać i z nim walczyć.
- Człowiek namiętnościami rządzony, tylu ma panów, ile namiętności. Każda woła: jam tobie panią, bo mi służysz. **(św. Augustyn)**
- Wody rzek, kiedy stają na bagnach, psują się i nie mogą dać pożywienia rybom. Tak też jest z przyjemnościami. Stają się gorzkie dla tych, którzy się nimi cieszą i nie mogą zaspokoić ich żądz. **(św. Albert Wielki)**
- Pożądliwością nazywam poruszenie umysłu ku radowaniu się sobą, bliźnim lub jakimkolwiek bytem cielesnym bez odnoszenia tego stanu do Boga.
- Opanowanie namiętności jest trudniejsze niż panowanie nad ludźmi. **(św. Augustyn)**
- Wielce to poniża godność ludzką, że człowiek stworzony do rozkazywania, jest często sługą złej namiętności. Pan nierozumnej natury jest często niewolnikiem nierozumnej żądz. **(św. Bazyli Wielki)**
- Wola i żądza tak powinny słuchać rozumu, jak żołnierz słucha wodza – bez posłuszeństwa nie ma zwycięstwa. **(św. Ignacy Loyola)**

- Kto doznaje pokusy, niech nie mówi, że go Bóg kusi. Bóg bowiem ani nie podlega pokusie ku złemu, ani też nikogo nie kusi. To własna pożądlliwość wystawia każdego na pokusę i nęci. **(św. Jakub, Jk 1, 13-14)**
- ... pożądlliwość, gdy pocznie, rodzi grzech, a skoro dojrzeje, przynosi śmierć. Nie dajcie się zwodzić, bracia moi umiłowani! **(św. Jakub, Jk 1, 15-16)**
- Pożądacie, a nie macie, żywicie morderczą zazdrość, a nie możecie osiągnąć. **(św. Jakub, Jk 1, 15-16)**
- Wszystko bowiem, co jest na świecie, a więc: pożądlliwość ciała, pożądlliwość oczu i pycha tego życia nie pochodzi od Ojca, lecz od świata. Świat zaś przemija, a z nim jego pożądlliwość; kto zaś wypełnia wolę Bożą, ten trwa na wieki. **(św. Jan, 1 J 2, 16-17)**
- Dusza, która wzdycha do godności lub innych urzędów, do wolności w swych pożądaniami, ze strony Boga jest uważana i traktowana nie jak wolne dziecko, lecz jak nędzny niewolnik i jeniec.
- Duszę, będącą najpiękniejszym i najdoskonalszym obrazem Boga, szpecą i brudzą nieuporządkowane pożądaniami.
- Dusze pragnące zaspokoić swe pożądaniami są jak głodny człowiek, który otwiera usta, by nakarmić się powietrzem, a wtedy jeszcze większe odczuwa pragnienie, bo to nie jest jego pokarm.
- Jedno tylko nieuporządkowane pożądaniami, choćby nie było grzechem ciężkim wystarczy, by tak skępować duszę, że w żaden sposób nie będzie mogła dojść do zjednoczenia z Bogiem, dopóki się z tego nie oczyści.
- Jeśli dusza nie zezwala... pożądaniami sprawiają w niej skutki przeciwne, bo tym samym, że z nimi walczy, nabywa męstwa, czystości, światła, pociechy.
- Pożądaniami są dla duszy jak dzikie pędy, wyczerpujące soki drzewa i zmniejszające siłę owocowania.
- Pożądaniami, gdy się je zadawała, jest słodkie i zdaje się być dobre, później jednak odczuwa się jego pełne goryczy skutki.

- Pożądania wyrządzają duszy dwie najważniejsze szkody: po pierwsze pozbawiają ją ducha Bożego, po wtóre dręczą, męczą, zaciemniają, brudzą i osłabiają duszę...
- Smutny widok przedstawia biedna dusza, opanowana przez żyjące w niej pożądania. Najszczęśliwsza jest sama w sobie, przykra dla bliźnich, leniwa i ociężała w rzeczach Bożych, niechętna do spełniania cnoty...
- Tak daleko dochodzi przyziemność naszego pożądania, że pragnąc nam każe nędz naszych, a mieć w obrzydzeniu nieopisane dobra niebieskie. **(św. Jan od Krzyża)**
- Nie wdawaj się w dysputy z pożądliwością. Odsuń ją ze wzgardą.
- Złoto, srebro, klejnoty... ziemski proch, kupa nawozu! Przyjemności, rozkosze zmysłowe, nasycenie pożądliwości... Takież są aspiracje zwykłych bydła – muła, wieprza, koguta, byka... Honory, zaszczyty, tytuły... wiatr je rozwiewa, wzdęte pęcherze pychy, kłamstwo i marność. **(bł. Josemaria Escriva)**
- Żądza władzy zwykła obchodzić wszystkie kąty u wszystkich, do wszystkich się umizgiwać, wszystkim do nóg padać, dopóki nie osiągnie, do czego wszelkim sposobem dążyła. **(bł. Wincenty Kadłubek)**
- Święty Franciszek Ksawery: żądzę sławy „zamień” na szukanie większej chwały Bożej. Jesteś stworzony dla Boga i nieba. **(św. Maksymilian Maria Kolbe)**
- W miarę większych pożądliwości zwykle zakrada się mniejsza gorliwość. **(bł. Honorat Koźmiński)**
- Niech więc grzech nie króluje w waszym śmiertelnym ciele, poddając was swoim pożądliwościom. **(św. Paweł, Rz 6, 12)**
- ... przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie troszczcie się zbyt o ciało, dogadzając żądom. **(św. Paweł, Rz 13, 14)**
- Umiłowani! Proszę, abyście (...) powstrzymali się od cielesnych pożądań, które walczą przeciwko duszy. **(św. Piotr, 1 P 2, 11)**
- Wystarczy najmniejsze pożądanie, aby uniemożliwić widzenie Bożych wspaniałości. **(św. Edyta Stein)**

- W tumulte namiętności i przeciwnych wydarzeń niech nas wspiera nadzieja. Jego niewyczerpanego miłosierdzia: biegnijmy ufni do sądu pokuty, gdzie On z ojcowskim niepokojem czeka nas w każdej chwili; i jakkolwiek pewni naszej niewypłacalności względem Niego, nie wątpmy w uroczyście wypowiedziane nad naszymi błędami przebaczenie. **(bł. Ojciec Pio)**

